



**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 27 lutego 2008 r. (28.02)
(OR. fr)**

6970/08

**FRONT 28
VISA 72
COMIX 165**

WNIOSEK

od:	Komisja
data:	26 lutego 2008 r.
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w odniesieniu do korzystania z wizowego systemu informacyjnego (VIS) na mocy kodeksu granicznego Schengen

Delegacje otrzymują w załączeniu wniosek Komisji przekazany wraz z pismem przewodnim od pana dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA do pana Javiera SOLANY, Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela.

Zał.: COM(2008) 101 wersja ostateczna



KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 22.2.2008 r.
KOM(2008) 101 wersja ostateczna

2008/0041 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...]

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w odniesieniu do korzystania z wizowego systemu informacyjnego (VIS) na mocy kodeksu granicznego Schengen

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Niniejszy wniosek dotyczy zmian, które należy wprowadzić w kodeksie granicznym Schengen, aby zagwarantować skuteczne wykorzystanie wizowego systemu informacyjnego (VIS) na granicach zewnętrznych. Wniosek ma na celu ustanowienie wspólnych norm dotyczących obowiązku stosowania VIS na granicach zewnętrznych, a tym samym dalsze udoskonalenie zintegrowanego zarządzania granicami Unii Europejskiej.

- **Kontekst ogólny**

Celem ustanowienia warunków, kryteriów i szczegółowych zasad regulujących kontrolę na przejściach na granicach zewnętrznych oraz nadzór na granicach wewnętrznych, w dniu 15 marca 2006 r. przyjęto wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen). Zgodnie z art. 7 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen, wszyscy obywatele państw trzecich podlegają dokładnej kontroli na granicach zewnętrznych.

Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (WE) nr xx/2008 z dnia dotyczące wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych między państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie VIS)¹. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego wspólne instrukcje konsularne (WIK) dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczące wiz w związku z wprowadzeniem technologii biometrycznych, łącznie z przepisami dotyczącymi organizacji przyjmowania i rozpatrywania wniosków wizowych².

Rozporządzenie VIS określa cel, funkcje i zakres zadań VIS, natomiast rozporządzenie zmieniające WIK zapewni podstawę prawną dla pobierania przez państwa członkowskie obligatoryjnych identyfikatorów biometrycznych, jak również przewiduje możliwość współpracy między państwami członkowskimi, np. poprzez stworzenie wspólnych ośrodków składania wniosków wizowych.

W ramach ogólnego celu VIS, jakim jest poprawa wdrażania wspólnej polityki wizowej, dąży się m.in. do usprawnienia kontroli na przejściach na granicach zewnętrznych, w tym do zwalczania nadużyć.

Zgodnie z art. 18 rozporządzenia VIS, straż graniczna może przeszukiwać VIS w celu weryfikacji, wykorzystując numer naklejki wizowej oraz odciski palców posiadacza wizy. Przez maksymalnie trzy lata od daty uruchomienia systemu możliwe jest także przeprowadzenie weryfikacji tylko na podstawie numeru naklejki wizowej. Ten trzyletni okres może zostać skrócony w odniesieniu do granic powietrznych.

Wykorzystanie VIS ma fundamentalne znaczenie dla sprawnego przebiegu kontroli granicznych na granicach zewnętrznych. Jedynie kontrola biometryczna może dać pewność, że osoba zamierzająca wjechać do strefy Schengen jest tą samą osobą, której została wydana

¹ Dz.U. [...] z [...], str. [...].

² COM(2006) 269 wersja ostateczna.

wiza. Dlatego wszystkie osoby posiadające wizę powinny być poddawane systematycznej weryfikacji przy użyciu VIS, w tym kontroli biometrycznej przez straż graniczną.

Jednakże rozporządzenie VIS nie zawiera i nie może zawierać przepisów dotyczących obowiązku korzystania z VIS na granicach zewnętrznych. Niniejszy wniosek ma zatem stanowić uzupełnienie rozporządzenia VIS, ustanawiając wspólne normy wprowadzające taki obowiązek poprzez zmianę kodeksu granicznego Schengen, co pozwoli zagwarantować skuteczne i zharmonizowane korzystanie z VIS na granicach zewnętrznych. Brak wspólnego systemu może spowodować że nielegalni imigranci i przestępcy będą wykorzystywać te przejścia graniczne, na których VIS nie jest systematycznie stosowany.

Systematyczne konsultowanie VIS na granicach zewnętrznych stanowi wstępny warunek bardziej elastycznego rozpatrywania wniosków wizowych: wyżej wymieniony wniosek Komisji zmieniający WIK przewiduje, że w przypadku ponownego złożenia wniosku wizowego w okresie 48 miesięcy można skopiować i ponownie wykorzystać dane biometryczne z poprzedniego wniosku, przechowywanego w VIS. Rozwiązanie to pozwala na zachowanie elastyczności, umożliwiając zwolnienie wnioskodawców w dobrej wierze z obowiązku osobistego stawiennictwa w konsulacie. Przyjęto tutaj założenie, że wszyscy posiadacze wiz będą kontrolowani na granicach zewnętrznych, co zagwarantuje wykrywanie ewentualnych nieprawidłowości dotyczących wiz. Jeżeli VIS nie będzie systematycznie stosowany na granicach zewnętrznych, przy każdym wniosku o wydanie nowej wizy konieczne będzie pobieranie danych biometrycznych w konsulacie.

Stopniowe wprowadzanie VIS na szczeblu regionalnym w konsulatach

Artykuł 48 rozporządzenia VIS przewiduje mechanizm stopniowego wprowadzania VIS na szczeblu regionalnym w konsulatach. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 2 grudnia 2005 r. wprowadzanie VIS należy rozpocząć od placówek konsularnych w Afryce Północnej i regionie bliskowschodnim. Po rozpoczęciu tej operacji, konsulaty z pierwszego regionu są zobowiązane zebrać i przekazać do bazy danych VIS dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia VIS, dotyczące wszystkich wniosków wizowych w tym regionie. Informacje te obejmują również obrazy odcisków palców osób ubiegających się o wizy. Komisja wyznacza datę, od której obowiązek przekazywania danych, o których mowa w art. 5 ust. 1 – w tym obrazów odcisków palców osób ubiegających się o wizę – zostaje rozciągnięty także na inne regiony.

Przed tą datą w każdym z tych regionów państwa członkowskie mogą zacząć gromadzić i przekazywać dane do VIS zgodnie z art. 48 ust. 3 rozporządzenia VIS, poprzez rejestrowanie co najmniej danych alfanumerycznych i fotografii, w myśl art. 5 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia VIS.

W związku ze stopniowym wprowadzaniem VIS na szczeblu lokalnym oraz możliwością, o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia VIS, w obiegu będą następujące rodzaje wiz:

- a) wizy wydane w regionie objętym obowiązkiem korzystania z VIS, tym samym zazwyczaj zawierające obraz odcisków palców;
- b) wizy wydane w regionie, w którym nie rozpoczęto jeszcze wprowadzania VIS, ale w którym jedno lub większa liczba państw członkowskich rozpoczęło gromadzenie i wprowadzanie danych do VIS, w tym obrazów odcisków palców;

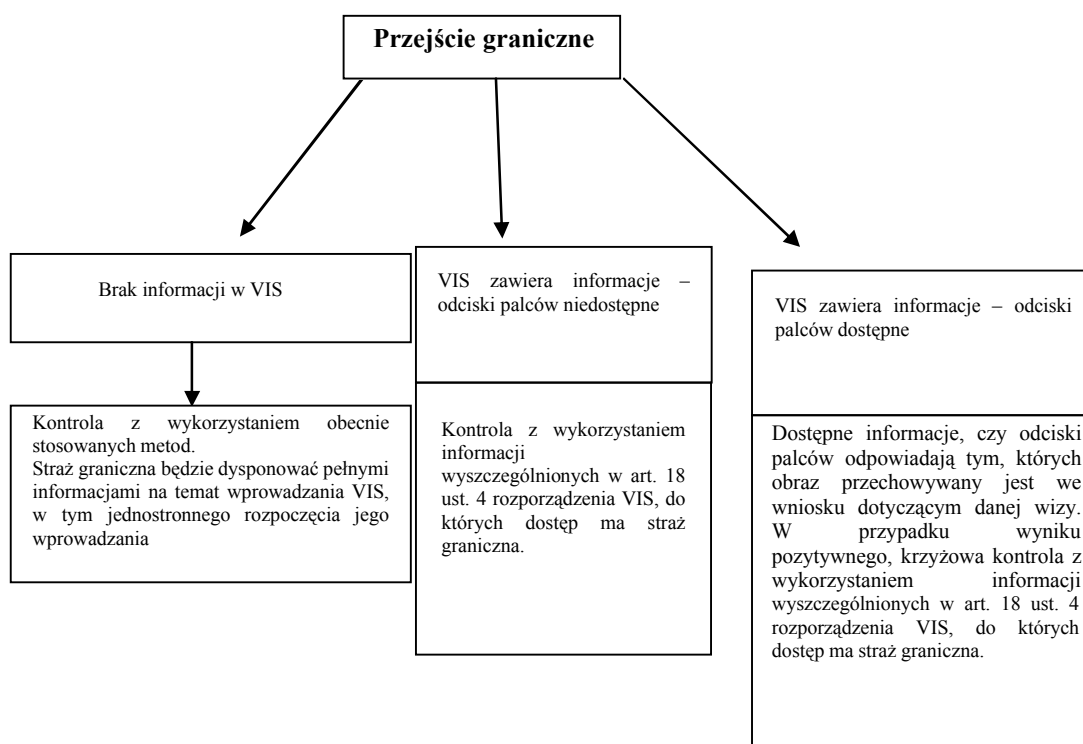
- c) wizy wydane w regionie, w którym nie rozpoczęto jeszcze wprowadzania VIS, ale w którym jedno lub większa liczba państw członkowskich rozpoczęło gromadzenie i wprowadzanie danych do VIS, przy czym dane te nie obejmują obrazu odcisków palców (zatem są to wyłącznie dane alfanumeryczne i fotografie);
- d) wizy wydane w regionie, w którym nie rozpoczęło się jeszcze wprowadzanie VIS przez państwa członkowskie, które nie zaczęły jeszcze gromadzić danych i wprowadzać ich do VIS;
- e) wizy wydane zanim zaczęło obowiązywać rozporządzenie VIS.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że nawet kiedy zakończy się operacja wprowadzania VIS, przez pewien czas będą jeszcze funkcjonować w obiegu wizy bez danych biometrycznych, np. wizy wielokrotnego wjazdu wydane przed tą datą.

Korzystanie z VIS na granicach zewnętrznych

W poniższej tabeli podano, do jakich informacji ma dostęp straż graniczna dokonująca sprawdzenia w VIS na podstawie numeru naklejki wizowej w połączeniu z weryfikacją odcisków palców oraz jakie powinna podjąć działania.

WYKORZYSTANIE VIS NA GRANICACH ZEWNĘTRZNYCH POPRZECZ UŻYCIEM NUMERU NAKLEJKI WIZOWEJ W POŁĄCZENIU Z WERYFIKACJĄ ODCISKÓW PALCÓW



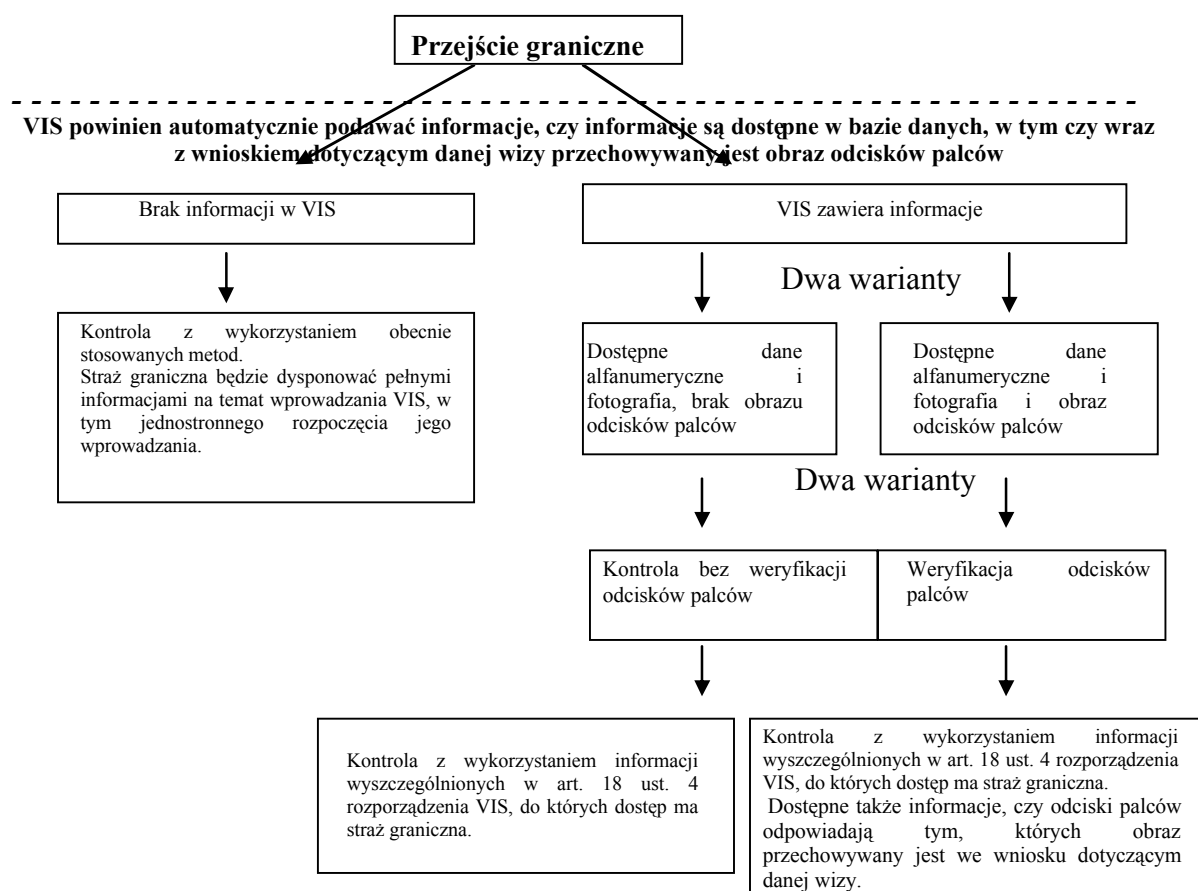
Wykorzystanie VIS na granicach zewnętrznych – okres przejściowy i kryteria wyszukiwania

W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 18 ust. 2 rozporządzenia VIS istnieją dwie możliwości konsultowania VIS – na podstawie numeru naklejki wizowej w połączeniu z weryfikacją odcisków palców posiadacza wizy, lub też na podstawie samego numeru naklejki wizowej. W obu przypadkach punktem wyjścia dla konsultacji VIS przy wjeździe będzie co najmniej sprawdzenie numeru naklejki wizowej.

Przeszukiwanie bazy na podstawie numeru naklejki wizowej w połączeniu z obrazem odcisków palców byłoby bezcelowe, gdyby VIS nie zawierał obrazu odcisków palców, które można by porównać z odciskami palców posiadacza wizy. Dlatego w okresie przejściowym VIS powinien bezzwłocznie po sprawdzeniu numeru naklejki wizowej informować nie tylko o tym, czy w bazie dostępne są informacje związane z daną wizą, lecz także o tym, czy wraz z wnioskiem wizowym dotyczącym danej wizy przechowywany jest obraz odcisków palców. Jeżeli posiadacz wizy został zwolniony z obowiązku rejestrowania obrazu odcisków palców, co dotyczy np. dyplomatów, małych dzieci oraz osób, które utraciły dłonie lub od których nie można z przyczyn praktycznych pobrać tego obrazu, VIS nie zawiera obrazu jego odcisków palców. W takim przypadku VIS powinien podawać informację: „brak obrazu odcisków palców w VIS”³.

W poniższej tabeli podano, do jakich informacji ma dostęp straż graniczna dokonująca sprawdzenia w VIS w okresie przejściowym oraz jakie powinna podjąć działania.

**WYKORZYSTANIE VIS NA GRANICACH ZEWNĘTRZNYCH W OKRESIE PRZEJŚCIOWYM POPRZECZ UŻYCIEM
NUMERU NAKLEJKI WIZOWEJ**



³ Cudzysłów oznacza, że nie wiadomo jeszcze dokładnie jak sformułowana zostanie informacja ukazująca się na ekranie.

Aby ocenić, czy dana osoba spełnia warunki wjazdu, straż graniczna musi dysponować dostępem do pełnych informacji na temat zaawansowania wprowadzania VIS oraz państw członkowskich korzystających z możliwości jednostronnego uruchomienia systemu, zgodnie z art. 48 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia VIS.

W związku z tym straż graniczna musi uzyskać dostęp do zgłoszeń dokonywanych zgodnie z art. 48 ust. 5 rozporządzenia VIS (które będą publikowane w Dzienniku Urzędowym), jak również informacji na temat państw członkowskich korzystających z możliwości przewidzianej w art. 48 ust. 3. Zaleca się dodanie tej informacji do załącznika do praktycznego podręcznika dla straży granicznej (C(2006) 5186), dostępnego w formie elektronicznej na portalu CIRCA.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie 2006/562/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr xx/2008 dotyczące wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych między państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie VIS)

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi (w ramach Grupy Roboczej ds. Granic powołanej przez Radę) na temat „VIS i granic” oraz obowiązkowego stosowania VIS na granicach zewnętrznych. Z ich odpowiedzi wynika, że VIS powinien być stosowany na przejściach granicznych, które też powinny być wyposażone w czytniki biometryczne – tym samym kontrola za pomocą VIS obejmowałaby sprawdzenie numeru naklejki wizowej łącznie z obrazem odcisków palców posiadacza wizy.

Państwa członkowskie uznały obowiązek stosowania VIS na granicach zewnętrznych za możliwy do realizacji i konieczny we wszystkich sytuacjach, w tym ze względu na możliwość wykorzystania obu kryteriów wyszukiwania (numer naklejki wizowej i obraz odcisków palców). Niektóre państwa wyraziły jednak wątpliwości co do istnienia możliwości prowadzenia szybkich i rzetelnych wyszukiwań, w szczególności przy zastosowaniu urządzeń przenośnych (np. w samochodach lub pociągach). Ich zdaniem obowiązek stosowania VIS będzie możliwy do realizacji dopiero wtedy, gdy rozwój technologiczny doprowadzi do stworzenia niezawodnych urządzeń przenośnych, charakteryzujących się szybkim transferem danych i możliwością rzetelnej weryfikacji.

Na podstawie dyskusji z Radą i Parlamentem w sprawie rozporządzenia VIS, jak również w oparciu o uzgodniony tekst kompromisowy, Komisja jest zdania, że założenia osiągniętego kompromisu należy rozumieć w ten sposób, że korzystanie z VIS na granicach zewnętrznych powinno mieć charakter obowiązkowy i że po okresie przejściowym należy korzystać z obu kryteriów wyszukiwania. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 50 ust. 5 rozporządzenia VIS, Komisja przedstawia sprawozdanie w sprawie postępu technicznego w dziedzinie wykorzystania obrazów odcisków palców na granicach zewnętrznych oraz jego wpływu na

długość wyszukiwania na podstawie numeru naklejki wizowej w połączeniu z weryfikacją obrazu odcisków palców posiadacza wizy, w tym tego, czy przewidywana długość takiego wyszukiwania prowadzi do nadmiernego czasu oczekiwania na przejściach granicznych.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków przeprowadzona dla rozporządzenia VIS opiera się na stwierdzeniu, że „nieskuteczne zwalczanie nadużyć i handlu wizami oraz nieskuteczność kontroli zmniejszają efektywność działań związanych z bezpieczeństwem wewnętrznym państw członkowskich. Przestępcy i osoby podejrzane mogą otrzymać wizę lub wjechać na obszar Schengen na podstawie sfałszowanych wiz. Jeżeli chodzi o osoby zaangażowane w działalność terrorystyczną lub przestępczość zorganizowaną, w większości przypadków nie podróżują one pod własnym nazwiskiem, lecz zmieniają swoje dane osobowe, by utrudnić identyfikację”. W odniesieniu do kontroli granicznych, w ocenie skutków stwierdzono, że „wykorzystanie VIS i danych biometrycznych pozwoli bardzo znacząco podnieść skuteczność kontroli granicznych. Wykorzystanie danych biometrycznych pozwoliłoby uzyskać pewność, że podróżny, który okazał wizę, jest tą samą osobą, dla której wiza została wydana i tym samym potwierdzić jego tożsamość.”

Warunkiem wyżej wspomnianego „bardzo znaczącego podniesienia skuteczności kontroli granicznych” jest systematyczne stosowanie VIS jako podstawowego środka kontrolnego podczas kontroli granicznej na granicach zewnętrznych.

Systematyczne konsultowanie VIS na granicach zewnętrznych stanowi również jeden ze wstępnych warunków większej elastyczności przy rozpatrywaniu wniosków wizowych.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

VIS zawiera informacje, które mogą zostać wykorzystane do kontroli na granicach zewnętrznych. Aby było to możliwe rozporządzenie VIS musi zostać uzupełnione poprzez dodanie do kodeksu granicznego Schengen norm dotyczących korzystania z VIS na granicach zewnętrznych.

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną rozporządzenia stanowi art. 62 pkt 2 lit. a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, ponieważ niniejszy wniosek zmienia kodeks graniczny Schengen oparty na tym artykule oraz określi bardziej szczegółowo środki do stosowania na granicach zewnętrznych państw członkowskich, jak również normy i procedury obowiązujące państwa członkowskie przy prowadzeniu kontroli osób na takich granicach.

- **Zasada pomocniczości**

Na mocy art. 62 pkt 2 lit. a) Traktatu WE, Wspólnota jest uprawniona do przyjmowania środków dotyczących przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich. Obecnie obowiązujące przepisy wspólnotowe dotyczące przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich zawarte w kodeksie granicznym Schengen muszą zostać dostosowane w związku ze stworzeniem VIS, ponieważ w celu ustanowienia zharmonizowanych norm

dotyczących obowiązkowego stosowania VIS na granicach zewnętrznych konieczne jest wprowadzenie wspólnego reżymu.

Dlatego też cele wniosku nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie

- **Zasada proporcjonalności**

Artykuł 5 traktatu WE stanowi, że działanie Wspólnoty nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów tego Traktatu. Dlatego też omawiane działanie Wspólnoty musi mieć formę umożliwiającą osiągnięcie celów wniosku i jak najbardziej efektywne wprowadzenie go w życie. Inicjatywa będąca przedmiotem wniosku – zmiana kodeksu granicznego Schengen – stanowi dalsze rozwinięcie dorobku Schengen w celu zagwarantowania jednolitego stosowania wspólnych norm obowiązujących na granicach zewnętrznych we wszystkich państwach należących do strefy Schengen. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany akt prawny: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć obowiązek stosowania VIS wobec osób wjeżdżających przez granice zewnętrzne i dlatego jedynym właściwym instrumentem prawnym jest rozporządzenie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Udział**

Niniejszy wniosek oparty jest na dorobku Schengen. Z tego względu należy rozważyć następujące skutki wniosku dla różnych protokołów:

Islandia i Norwegia:

Obowiązują procedury określone w układzie o stowarzyszeniu, zawartym przez Radę z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii, dotyczącym włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, ponieważ niniejszy wniosek oparty jest na dorobku Schengen, zgodnie z załącznikiem A do wspomnianego układu.

Dania:

Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do TUE i TWE Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana i nie ma ono do niej zastosowania. Ponieważ niniejsze rozporządzenie jest aktem mającym na celu

rozwiniecie dorobku Schengen zgodnie z postanowieniami tytułu IV TWE, stosuje się art. 5 wspomnianego protokołu.

Zjednoczone Królestwo i Irlandia:

Zgodnie z art. 4 i 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen) ani w rozporządzeniu (WE) nr xx/2008 (rozporządzenie VIS). Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane ani nie ma ono do nich zastosowania.

Szwajcaria:

Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy podpisanej przez Unię Europejską, Wspólnotę Europejską i Konfederację Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które należą do dziedziny, o której mowa w art. 4 ust. 1 decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej, a także tymczasowego stosowania, niektórych przepisów tej umowy.

Nowe państwa członkowskie:

Ponieważ rozporządzenie VIS stanowi akt rozwijający dorobek Schengen lub w inny sposób powiązany z tym dorobkiem w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r., także niniejsze rozporządzenie, przewidujące korzystania z VIS na granicach zewnętrznych, jest stosowane w nowych państwach członkowskich dopiero po wydaniu przez Radę decyzji zgodnie z powyższymi postanowieniami.

• Szczegółowe wyjaśnienie kolejnych artykułów wniosku

Artykuł 1

Artykuł 1 określa sposób korzystania z VIS na potrzeby 1) kontroli wjazdowej, 2) kontroli wyjazdowej, 3) identyfikacji.

Punkt pierwszy przewiduje obowiązek korzystania z VIS na potrzeby weryfikacji przy wjeździe obywateli państw trzecich posiadających wizę, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) kodeksu granicznego Schengen.

W punkcie drugim i trzecim określa się ramy fakultatywnego korzystania z VIS w celu weryfikacji podczas kontroli wjazdowej oraz identyfikacji podczas kontroli wjazdowej i wyjazdowej. Wyżej wspomniana weryfikacja i identyfikacja powinny być przeprowadzane w przypadkach, gdy jest to właściwe i potrzebne, zgodnie z art. 18 i 20 rozporządzenia VIS, w szczególności, jeśli powstaną wątpliwości co do autentyczności lub ważności wizy.

Artykuł 2

Artykuł 2 ustanawia zasady określające, kiedy należy rozpocząć korzystanie z VIS na granicach zewnętrznych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...]

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w odniesieniu do korzystania z wizowego systemu informacyjnego (VIS) na mocy kodeksu granicznego Schengen

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 pkt 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)² określa warunki, kryteria i szczegółowe zasady regulujące kontrole na przejściach granicznych i nadzór graniczny, w tym kontrole w systemie informacyjnym Schengen.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr xx/2008 [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia (data) w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych między państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie VIS)]³ ma na celu poprawę realizacji wspólnej polityki wizowej. Przewiduje ono również, że cele VIS obejmują usprawnienie zarówno kontroli na przejściach na granicach zewnętrznych jak i zwalczanie nadużyć finansowych.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr xx/2008 [*rozporządzenie VIS*] ustanawia kryteria wyszukiwania i warunki dostępu właściwych organów, do celów prowadzenia kontroli na przejściach na granicach zewnętrznych, do danych potrzebnych do weryfikacji tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy oraz tego, czy spełniono warunki wjazdu, jak również do identyfikacji osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich albo przestały spełniać te warunki.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1.

³ Dz.U. [...] z [...], str. [...].

- (4) Ponieważ jedynie kontrola biometryczna może dać pewność, że osoba zamierzająca wjechać do strefy Schengen jest tą samą osobą, której została wydana wiza, należy ustanowić przepis dotyczący stosowania VIS na granicach zewnętrznych.
- (5) W celu weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu ustanowione w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 oraz w celu odpowiedniego wypełniania powierzonych zadań, straż graniczna powinna wykorzystywać wszelkie niezbędne i dostępne informacje, w tym datę, której sprawdzenia można dokonać w VIS.
- (6) Szczególnie istotne dla zapobieżenia omijaniu przejść granicznych, na których stosowany jest VIS oraz zagwarantowania pełnej efektywności VIS, jest zharmonizowane korzystanie z tego systemu w trakcie kontroli wjazdowej na granicach zewnętrznych.
- (7) Ponieważ, w przypadku wniosków wizowych złożonych ponownie w odstępie [48] miesięcy, korzysta się z możliwości kopiowania i ponownego wykorzystania danych biometrycznych zawartych w pierwszym wniosku znajdującym się w VIS, stosowanie VIS przy kontroli wjazdowej na granicach zewnętrznych powinno być obowiązkowe.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (9) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie zasad mających zastosowanie do korzystania z VIS na granicach zewnętrznych, nie może zostać wystarczająco osiągnięty przez państwa członkowskie, a możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i pozostaje w zgodności z zasadami uznanymi w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz odzwierciedlonymi w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, jak również w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii, dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁴, które należy do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE⁵ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (12) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, należące do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt A

⁴ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁵ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE⁶ i 2004/860/WE⁷.

- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana i nie ma ono do niej zastosowania. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen na mocy postanowień części trzeciej tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu Dania, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, powinna zdecydować, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.
- (14) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Zjednoczone Królestwo, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁸. Zjednoczone Królestwo nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane i nie ma ono do niego zastosowania.
- (15) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Irlandia, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁹. Irlandia nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana i nie ma ono do niej zastosowania.
- (16) Niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób powiązany z tym dorobkiem w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

⁶ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

⁷ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.

⁸ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁹ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1 *Zmiana*

W art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 wprowadza się następujące zmiany:

(1) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada wizę, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b), szczegółowa kontrola wjazdowa obejmuje także weryfikację tożsamości posiadacza wizy oraz autentyczności wizy, poprzez sprawdzenie w wizowym systemie informacyjnym (VIS), zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr xx/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady*;

* Dz.U. [...]z [...] str. [...].”

(2) na końcu lit. c) ppkt i) dodaje się zdanie w brzmieniu:

„weryfikacja taka może polegać na sprawdzeniu w VIS, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr xx/2008;”

(3) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) w celu identyfikacji osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich albo przestały spełniać te warunki, możliwe jest sprawdzenie w VIS zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr xx/2008.”

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od [DD/MM/RR - dwudziestego dnia licząc od daty, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr xx/2008].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
W imieniu Rady
[...]

Przewodniczący
Przewodniczący
[...]